

Viðmerking:

Tjóðveldisflokkurin í ferð við at beina fyrri føroyskum sjálvstýri

Tað er hugstoytt hjá sjálvstýrisahugaðum samgongumanni ferð eftir ferð at ásanna, at hóast Tjóðveldisflokkurin í samgonguni ber seg fram sum tann mest avgerandi flokkurin í sambandi við stjórnlágu viðurskipti okkara við Danmark, so roynist hann í roynd og veru tann størsta hóttanin ímóti, at hetta nakrantíð gerst veruleiki!

I tí dagliga arbeiðinum innan samgonguna eru uttan iva reimingar um mannagonga. Greitt er, at Fólkaflokkurin ikki er kendur sum nakar kvettingarflokkur, men hevur sum stevnu tjóðskaparligt frælsi bygt á fíggarligt frælsi.

Vit eru varug við, at tá vanligi føroyingurin skal taka stóðu til broytt viðurskipti við Danmark, so verður hjá honum í fyrstu syftu hugað um fíggarligu avleiðingar. Reint ideologiskt kenna vit til úti í stóru verð, at lond verða skipað eftir ideologiskari, rettvísari skipan, men tá fíggarligar grundarlagið ikki er skipað líka »rettvíst«, hvat tað so vil siga, so trivst hetta samfelag ikki, og tí syndrast tað, annaðhvørt við frælsu vali ella við fólkakligum uppreisti. Her verður ikki hugað um hernaðarligt ella einaræðisdiktatur.

Føroyar hava í dag eina skipaða sjálvstýrisáttan undir einari sjálvstýrissamgongu.

Flokkarnir í samgonguni hava sett sær fyrri, at Føroyar skulu skipa síni egnu viðurskipti eftir egnum ynskjum og fortreytum.

Trupulleikin við egnum ynskjum er tann lóggevandi

og fyrisingarliga uppgávan. Stórur partur av lóggevuvarbeiðinum liggur hjá fólkatinginum, og nú eru føroyingar flestir komnir ásamt um, at her er ikki í lagi. Fólkatingsins vitan um okkara gerandisdag samsvartur ikki við tær avgerðir, ið tiknar verða á fólkatingi. Óðrvísi er við fortreyttum. Her liggur okkara egna vitan og avgerðarrettur hjá okkum sjálvum. Og tverri má eg ásanna, at her kemur til sjóndar tann størsta óvísan!

Hans Jacob í Stovuni verður tíðum endurgivin fyrri úttalisi um, at »eingin býr í Føroyum av praktiskum orsökum«. Fyrtreytirnar fyrri trivnaði eru fyrst og fremst matur í munin, og síðani umstøður fyrri heilsu-umstøðum, útbúgving, trivnaði annars v.m.

Um hesar umstøður skulu vera, so var ikki sannlíkt, at ein valdi sær Føroyar at búgva í.

Men tá vit eru borin í heim her, so vilja vit náttúrliga verða verandi her!

I hesum døgum hava vit fingið eina avtalu við Bretland um marknaðaseting millum londini, so tað ætlaða ævintýrið innan oljuvinnuna kann setast í verk. Fiskivinnan gongur væl í lotuni, vit fáa enn tann regluliga stuðulin úr danska landskassanum, so hesum viðvíkjandi gongur væl!?

Men vælferðin og trivnaðurin hjá føroyingum hongur ikki bert í hesum tráðnum!

Inntøkugrundarlagið er ivaleyst væl betri í londum rundað um okkum, og tilboðini hjá okkara útbúna

ungdómi eru ivaleyst nóg meiri gevandi íonarliga.

Eftir minari hugsan eiga føroyskir politikarar at visa, at teir gera »rimiligar« fortreytir fyrri, at útbúgvið fólk kemur aftur til landið eftir lokna útbúgving uttanlands.

I lotuni hava vit tvey ítøkilig oki, har tað haltar.

Annað er, at tvey kend stór dansk byggifeløg í hesum døgum undirbjóða tilbøð upp á anlegsarbeiði í Føroyum, soleiðis at tvey fáu føroysku byggifeløgini, ið eftir eru, ikki hava møguleika at vera við og tí verða jarðað við fremmandum kapitali! Er henda vinna nakað at bjóða skúlaðum ungdomi at koma aftur til?

Hitt ítøkiliga dømið er, at landsstýrið, eftir góðkenning lótingsins, hevur í umbúna at lata byggja tvey skip, annað eitt vaktarskip og hitt ein ferja.

Roknað varð upprunaliga við, at umstøður bert vóru til at byggja annað skipið í Føroyum, og var tí hóskeandi, at tað var sandoyarferjan. Hetta var orsakað av, at bæði skuldu byggjast um nærum somu tíð.

Avgjört er, at vaktarskipið skal byggjast í Noregi, men nú stendur stríðið um at lata ferjuna byggja í Føroyum.

Her er tað, at reaktiónin hjá Hogni Hoydal, bæði við yvirlysingum frá Tjóðveldisflokkinum og í skrivi í bløðum, gevur mær ta fatan, at flokkurin ikki, við teirri grundleggjandi fatan, ið eg leggi til grund fyrri at vilja liva í Føroyum, er innstillaður uppá, at nakar býr í Føroyum við okkara avmarkaðu møguleikum ella av »praktiskum« orsökum.



Skulu vit megna at stýra landinum eftir egnum fortreytum, og skulu vit, tá atkvøðast skal um broytingar, fáa borgarar landsins at taka undir við hesum, so hjálpa hvorki tjóðskaparlig ella taktisk rakstrarrøp. Tað tænar ongun veruligum endamáli í sjálvum sær at undirgrava Fólkaflokkinn ella at heingja Finnboaga Arge út í ferjumálinum. Hann eigur ikki at verða gjordur til martyr í hesum parti av vinnulívspolitikki okkara, tí yvirórnaði politikkurin hevur hægri mál!

Ætlanin um at broyta uppskotið við sandoyarferju eigur ikki at koma upp á tal, men eigur landsstýrið við góðkenning lótingsins (fíggarvevndarinnar) at byggja ferjuna í Føroyum, um hetta gerst innan fyrri rimiligan meirkostnað!

Tey tøl, vit higartil kenna, eiga ikki at ræða nakran. Her er talan um ein rimiligan kostnað fyrri at liva í Føroyum!

Eyðun Vidar

HANSJAKKU RAKULS LEYNINGA

Hvørskalið hevur voldað føroyingum høvuðbryggj í langsamligar tíðir. Longu á Svabosa døgum, um ikki fyrr, var tað í stóran mun skift út við fyrisingarliði. Hvørskalið livdi í kvæðunum og í fóstum vendingum, men var oftast beint øvugt av íslenskum hvørskali, t.v.s. vit kvøða Hvít er tín skjúrta. Min kærma móður, Hann tók hana í sín favn, osfr. Undantøkt frá hesi reglu eru m.a. skyldskaparorðini og huldumannamál, t.d. "fjórið mitt".

Fyri okkum núlivandi (flestum okkara) er píra natúrligt og røttforyskt at brúka annaðhvørt enklit, t.d. Ólása bilur, ella fyrisingarliði, t.d. húsin hjá Palla. Men kortini koll-doma summir málroklar bæði enklit og fyrisingarliðið og stríðast av øllum alvi fyrri at tróka íslenskt hvørskali inn í føroyskt. I nyggjari bókum um málrokt stendur m.a., at vit skulu ikki siga bátturin hjá Mikki, men báttur Mikki.

Íslenskt stendur m.a., at vit skulu ikki siga bátturin hjá Mikki, men báttur Mikki. Íslenskt stendur m.a., at vit skulu ikki siga bátturin hjá Mikki, men báttur Mikki. Íslenskt stendur m.a., at vit skulu ikki siga bátturin hjá Mikki, men báttur Mikki. Íslenskt stendur m.a., at vit skulu ikki siga bátturin hjá Mikki, men báttur Mikki.

Men hvi verður júst fyrisingarliðið so illa viðfarið? Er nakað so røttforyskt at fólk verða kallaði Páll hjá Liffu, Poul hjá Stinu, Petur hjá læraranum ella Jákup hjá bókbíndaranum? Langgábi mín í Sorvági kallaðist Hans Jakku Rakul Leyninga, hann var ein av okkara bestu. Hann var ein av okkara bestu. Hann var ein av okkara bestu. Hann var ein av okkara bestu.

Tað, sum er »foryorskt«, verður oft á hildi at vera danskt. Men í hesum fornum hevði tað itid Hans Jakke hos Rakul hos leyningin, Palle hos Liffe, husene hos mig, sønnen hos mig, Niklas hos Smukke osfr. á danskum, í mínum oyrum ljóðar hatta einki beinleiðis ríkisdanskt. Ætla summir av okkara heimligu málroklum at útrudda henda aldargamla og integreraða málburð fyrri at kveikja lív í aftur burturdeytt vikingamál, ella verður málsligt undantaksløvi givið, tá ið fólk tosa um slekt? Tað er í finasta lagi, at summir føroyingar leggja seg skerflatar fyrri íslenskum, men tær skulu ikki tvinga óll onnur at tosa hálvbrotið!

væl...

At føroyskt fjølmiðlamál alt meir minnir um skaldskap á bundnum máli, er so eitt, men tá ið sjálvt fakfelagsformenninir eru farnir at tosa við íslenskar syntaks, blívi eg ið hvussu er skeptiskur. Væl kunnu politikarar o.o. málbera seg fornt og háberliga í røðum - men eg havi illgruna um, at summir blaðmenn eru farnir at leggja fólk orð í munin meir enn neyðugt er. Ikki tí, tað kann meir enn so koma fyrri, at blaðfólk royna at føroyska og hampa málburðin hjá interviewoffrunum. Men tá krevst, at tú teist hvat tú gert og ikki bara rættar fyrri at rættar.

Nakað, ið næstan bendir tonkunum á til kabarettir, er tá ið ein fakfelagsmaður í blaðsamroðu (OBS!) herfyri tosaði um **løn politikaranna**. Segði hann hatta burtur úr egnum brósti, ella hevur blaðmaðurin spælt klókur og roynt at rættat og føroyskað hansara málburð? Um so er, má hetta sigast at vera stak ófólkaligt, serliga av tí at eingi prógv eru fyrri, at fyrisingarliðið er »foryorskt« (at »summir halda tað«, er einki prógv í sær sjálvum).

Men hvi verður júst fyrisingarliðið so illa viðfarið? Er nakað so røttforyskt at fólk verða kallaði Páll hjá Liffu, Poul hjá Stinu, Petur hjá læraranum ella Jákup hjá bókbíndaranum? Langgábi mín í Sorvági kallaðist Hans Jakku Rakul Leyninga, hann var ein av okkara bestu. Hann var ein av okkara bestu. Hann var ein av okkara bestu. Hann var ein av okkara bestu.

Tað, sum er »foryorskt«, verður oft á hildi at vera danskt. Men í hesum fornum hevði tað itid Hans Jakke hos Rakul hos leyningin, Palle hos Liffe, husene hos mig, sønnen hos mig, Niklas hos Smukke osfr. á danskum, í mínum oyrum ljóðar hatta einki beinleiðis ríkisdanskt. Ætla summir av okkara heimligu málroklum at útrudda henda aldargamla og integreraða málburð fyrri at kveikja lív í aftur burturdeytt vikingamál, ella verður málsligt undantaksløvi givið, tá ið fólk tosa um slekt? Tað er í finasta lagi, at summir føroyingar leggja seg skerflatar fyrri íslenskum, men tær skulu ikki tvinga óll onnur at tosa hálvbrotið!

Heri Eysturlið, Stockholm
heysturlið@hotmail.com

Djóraderagar í Havnardali

Komandi vikuskifti, leygardagin 29. og sunnudagin 30. mai, skipar Føroya Ríðingartfelag fyrri stórum familjutiltaki á øki felagsins úti í Havnardali.

Á skránni verður djóraderar, ponyríðing, fiskibrunnur, stuttleikakapping (ríðing), framsýning av greiðingum, framsýning av ymiskari útgærd og søla av mati og drekka.

Byrjað verður leygardagin kl. 13.00 við djóraderar við lombum, kálvum, gæs o.o. dýrum. Eisini er framsýning av ymiskari útgærd, so sum reiðutgerð, fíðir, hegni, viðfestivognum o.o. Somuleiðis verður fiskibrunnur og søla av mati og drekka. Kl. 14.00 verður stuttleikakapping (ríðing) og klokkan 15-17 verður ponyríðing. Leygardagin endar tiltakið kl. 18.00.

Sunnudagin verður byrjað kl. 14.00 við djóraderar,



framsýning av ymiskari útgærd, fiskibrunni og søla av mati og drekka. Kl. 15.00 verður framsýning av føroyskum, norskum og íslenskum greiðingum saman við avkomi. Kl. 16.30-18.30 verður ponyríðing. Tiltakið endar sunnudagin

kl. 19.00. Inntøkurnar frá tiltakinum fara til gerð av venjingarvølli og at fríðka um økið í Havnardali. Atgongugjald ið verður kr. 40 fyrri vaksin og kr. 20 fyrri børn. Atgongumerkið verður somuleiðis lutaseðil, har vinningur

urin er ein ferð.

Hetta er fyrstu ferð at skipað verður fyrri slíkum tiltaki, og felagið vónar, at fólk, børn og vaksin, fáa eitt upplivingarrikt vikuskifti á djóraderagnum í Havnardali.